

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 26-45 | THÁNG 9/2026

**“Bởi đó chúng ta
nhận biết**

**lòng yêu
thương...”**

1Giăng 3:16

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

Bằng Chứng của Tình Yêu Thật

Nguyễn Thanh
Tuấn

Nếu tình yêu chỉ là cảm xúc, nó sẽ biến mất khi cảm xúc lụi tàn. Nếu tình yêu chỉ là lời nói suông, thì có ích chi, tình yêu đó là một tình yêu chết. Vậy đâu là tiêu chuẩn tuyệt đối của một tình yêu đích thực? Làm sao chúng ta biết chắc chắn mình đang được yêu và biết cách yêu người khác một cách đúng nghĩa? Sứ đồ Giăng không dùng những triết lý mơ hồ để định nghĩa tình yêu. Trong 1 Giăng 3:16 *“Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng*

ta bỏ sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy”, Giăng đã đưa ra một cái nhìn sắc bén, thực tế và mang tính cách mạng. Ông chỉ cho chúng ta thấy tình yêu không phải là một danh từ để suy ngẫm, mà là một động từ phải được chứng minh bằng hành động hy sinh. Chính vì vậy, hôm nay chúng ta cùng suy gẫm lời Chúa qua câu Kinh thánh này với chủ đề: Bằng chứng của tình yêu thật.

Điều đầu tiên, chúng ta cần phải nhận thức một cách đúng đắn, rõ ràng về tình yêu.

NHẬN THỨC VỀ TÌNH YÊU

Khác với quan niệm của thế gian về tình yêu, khi tình yêu trở nên mơ hồ và không thể nhận biết, thường chỉ xuất hiện ở đầu môi chót lưỡi. Sứ đồ Giăng cho chúng ta biết tình yêu có bằng chứng và có thể kiểm chứng được. Giăng nói *“Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương...”*. Từ *“Bởi đó”* mà Giăng sử dụng để chỉ những điều ông sắp nói ra được xem như tiêu chuẩn của Chúa về định nghĩa tình yêu, được xem là bằng chứng có thể nhìn thấy được của tình yêu, và cũng có thể được xem là nguyên nhân của tình yêu.

Từ *“nhận biết”* mà sứ đồ Giăng sử dụng ở đây không phải là cái biết qua sách vở, lý thuyết suông hay là một sự suy đoán mơ hồ. Nhưng nhận biết ở đây là cái biết thông qua kinh nghiệm thực tế, qua việc tận mắt chứng kiến và trải nghiệm. Giăng muốn khẳng định: tình yêu của Đức Chúa Trời không phải là một khái niệm trừu tượng ẩn mình trong cõi vĩnh hằng. Tình yêu đó đã bước vào lịch sử nhân loại, mang một hình hài cụ thể, bằng xương bằng thịt qua Đức Chúa

Giê-su. Đó là một tình yêu có thể nhìn thấy, có thể nghe thấy, có thể chạm vào và cân đo được thông qua hành động bỏ sự sống của Ngài trên cây thập tự.

Từ *“yêu thương”* ở đây là loại tình yêu vô điều kiện, tự nguyện, không đòi hỏi đáp trả và luôn tìm kiếm điều tốt đẹp nhất cho người mình yêu, bất chấp đối tượng đó có xứng đáng hay không.

Sứ đồ Giăng đã giúp các anh em đặt lại nền móng nhận thức về tình yêu. Trước khi chúng ta có thể yêu được người khác, chúng ta phải *“nhận biết”* và định hình lại tiêu chuẩn tình yêu, dựa trên tiêu chuẩn của Chúa, chứ không phải tiêu chuẩn của thế gian. Sau khi có nhận thức đúng về tình yêu, sứ đồ Giăng tiếp tục với bằng chứng của một tình yêu thật sự để chỉ về hành động. Vậy **bằng chứng ở đây là gì?**

BẰNG CHỨNG CỦA TÌNH YÊU THẬT SỰ

Sứ đồ Giăng chỉ ra bằng chứng của tình yêu đích thực qua tấm gương của Đức Chúa Giê-su “...ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống...”. Câu hỏi đặt ra: **Ai đã bỏ sự sống cho ai?**

“Ấy là Chúa”, Đáng mà Giăng nói đến ở đây không ai khác đó là Đức Chúa Giê-su, Con Một đầy vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài đã bỏ sự sống cho ai? Cho “chúng ta”, **Chúng ta là ai?** Là Sứ đồ Giăng và các anh em thuở ấy, là các tín đồ Đấng Christ ngày nay, và là toàn thể loài người, loài vốn chỉ có hơi thở trong lỗ mũi. Chúng ta là những tội nhân phản nghịch, xấu xa và gian ác. Hãy tự hỏi lòng mình: Chúng ta đã làm được gì để xứng đáng với tình yêu của Ngài? Câu trả lời là: Hoàn toàn không! Ấy vậy mà Chúa vẫn yêu chúng ta. Và **Ngài đã yêu như thế nào?**

Sứ đồ Giăng cho chúng ta biết, Ngài yêu chúng ta sẵn sàng “bỏ sự sống” vì chúng ta; một hành động hy sinh cao cả. Hành động bỏ sự sống của Ngài không phải là một cái chết thụ động, càng không phải là một định mệnh bi thảm, hay hậu quả từ một bản án bất công của chính quyền La-mã. Nhưng đây là hành động đỉnh cao của ý chí, quyền năng và tình yêu trọn vẹn của Ngài.

Thứ nhất, “bỏ sự sống” là hành động tự nguyện tuyệt đối. Chúa Giê-su không bị tước đoạt mạng sống bởi mạng lịnh của Phi-lát. Bởi Ngài có đầy đủ quyền năng thiên thượng để bước xuống khỏi thập tự giá. Chính Chúa Giê-

su đã khẳng định với Phi-lát rằng ông chẳng có quyền gì trên Ngài (Giăng 19:10-11). Trước đó, trong Giăng 10:18, Ngài cũng đã tuyên bố một lẽ thật tối thượng về quyền tể trị của Ngài: “Chẳng có ai cất sự sống ta đi, nhưng tự ta phó cho”.

Thứ hai, chiều sâu của hành động “bỏ sự sống”. (1) Bỏ thân phận, vinh hiển và quyền lợi, bởi Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời tối cao; từ ngôi cao thiên thượng, Ngài đã hạ mình xuống, mặc lấy xác thịt giới hạn của con người. Để rồi Ngài phải chịu khạc nhổ và đánh đập, chịu sỉ nhục với cái chết trên thập tự giá cùng chung với kẻ cướp. (2) Bỏ đi sự sống giao thông, mối quan hệ sống động với Đức Chúa Cha. Khoảnh khắc gánh tội lỗi của nhân loại trên thập tự giá, Ngài phải trải qua nỗi đau đớn lớn nhất khi bị Đức Chúa Cha lìa bỏ, khoảnh khắc mối quan hệ bị cắt đứt. (3) Từ bỏ ý muốn tự do, trong lời cầu nguyện với

Đức Chúa Cha trước khi lên thập tự giá. Chúa Giê-su đã thể hiện ý muốn của Ngài đến ba lần “xin cho chén này lìa khỏi Con!”, nhưng cũng ngay lúc này, Ngài đã chết đi ý muốn đó khi phó vào tay Đức Chúa Cha “Song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn Cha” (Ma-thi-ơ 26:39). (4) Cuối cùng, mới là từ bỏ mạng sống vật lý, Chúa Giê-su đã trải qua cái chết đau đớn, nhục nhã và công khai bằng cách đóng đinh trên thập tự giá, một cái chết thật sự rất dã man.

Có thể thấy, bản chất của tình yêu thật là sự hy sinh cái tôi và những điều quý giá nhất cho người không xứng đáng. Chúa Giê-su đã trả cái giá cao nhất là chính mạng sống Ngài cho toàn nhân loại. Tình yêu này không phải là một cái hồ chứa nhận vào rồi giữ lại, mà là một dòng sông tuôn tràn. Nếu Chúa đã đổ huyết vì chúng ta, thì bước đi tiếp theo của một **môn đồ thật là gì?**

SỰ PHẢN CHIẾU CỦA TÌNH YÊU

Sau khi sứ đồ Giảng cho các anh em nhìn thấy tình yêu chân thật mà Chúa Giê-su đã yêu họ. Giờ đây, về sau của câu Kinh thánh sẽ định hình lối sống cho những người tin kính và yêu thương Chúa **“chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy”**.

Từ “cũng nên” là kết quả, là sự đáp ứng lại của một người đã nhận và kinh nghiệm ơn huệ quá lớn từ Chúa. Việc bày tỏ tình yêu thương không còn là một lựa chọn tùy hứng: thích thì làm không thích thì thôi; mà là bản chất tự nhiên của một đời sống đã được biến đổi, đã nhận được tình yêu. Giảng đã thiết lập một logic không thể chối cãi: Nếu cái gốc của chúng ta là dòng chảy tình yêu hy sinh từ Thập tự giá của Chúa, thì cái quả sinh ra phải là sự hy sinh cho người khác.

Đối tượng nhận lấy tình yêu của chúng ta là ai? Sứ đồ Giảng không bảo chúng ta đền đáp tình yêu đó ngược lên cho Đức Chúa Trời cao cả ở trên trời. Không!

Ông chỉ thẳng xuống đất, đó là vì “anh em mình”. **Họ là ai?** Họ là những con người bằng xương bằng thịt, đang sống, đang hít thở ngay bên cạnh chúng ta mỗi ngày. Họ là những tội nhân, mang đầy bản tính xấu xa. Sứ đồ Giảng đã định vị đối tượng một cách vô cùng cụ thể, buộc chúng ta phải đối diện với những người ở ngay sát bên mình: trong gia đình, trong Hội thánh, những người đôi khi rất khó yêu.

Vậy chúng ta phải **yêu như thế nào?** Sứ đồ Giảng trả lời: yêu là “Bỏ sự sống” vì anh em. Về nghĩa đen, là sẵn sàng chết thay cho anh em. Nhưng Giảng không dừng lại ở đó. Ngay trong câu 17 tiếp theo, ông kéo chúng ta về với thực tế khi viết: “Nếu ai có của cải đời này, thấy anh em mình đương cùng túng mà chết đói, thì lòng yêu mến Đức Chúa Trời thể nào ở trong người ấy được!”.

Việc bỏ sự sống hiếm khi đòi hỏi chúng ta phải chết đi về mặt thể xác. Thay vào đó, nó là việc chết đi cái tôi ích kỷ mỗi ngày

thông qua sự hy sinh thực tế: Hy sinh thời gian, công sức, đó là việc dành thời gian quý báu của bản thân để lắng nghe, an ủi, nâng đỡ, giúp đỡ một người anh em đang đau đớn, tuyệt vọng. Hy sinh của cải tài chính, đó là sẵn sàng chia sẻ thức ăn, nước uống, quần áo, tiền bạc cho những người đang thiếu thốn trong cơn ngặt nghèo. Hy sinh quyền lợi, danh tiếng; là chấp nhận chịu thiệt thòi, sẵn sàng hạ mình trước, xin lỗi, tha thứ, làm hòa và nhường nhịn để gìn giữ sự yêu thương, hiệp một trong vòng anh em.

Như vậy, định lượng tình yêu thương của chúng ta không đo bằng cảm xúc, bằng những lời nói suông, sáo rỗng; mà đo bằng mức độ hy sinh quyền lợi cá nhân vì lợi ích của người khác.

BÀI HỌC

Tình yêu thật không dừng lại ở lời nói đầu môi chót lưỡi hay những cảm xúc thoáng qua.

Tình yêu thật bắt nguồn từ Thập tự giá của Đấng Christ và phải được tiếp diễn qua đời sống của mỗi chúng ta. Bạn không thể nói rằng mình kính sợ và yêu mến một Đức Chúa Trời đã chịu chết vì mình, trong khi lại dừng dưng đóng chặt lòng trước những nhu cầu của anh em xung quanh. Giờ này, hãy để Lời Chúa soi rọi tâm lòng bạn. Có người nào trong gia đình, trong Hội thánh mà bạn đang né tránh, đang giữ lòng cay đắng hay từ chối giúp đỡ không? Hãy bước ra khỏi bài giảng này và làm cho tình yêu của Đấng Christ trở nên hữu hình thông qua chính cuộc đời bạn.

Kinh thánh là thật!

MỘT ÁN PHẨM PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.bible

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.bible

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicuaethat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)

